

Forslag, der ere stillede af et Flertal i Udvalget. Det vil dog maasse være hensigtsmæssigt og tidsbesparende, om jeg samtidig gjør enkelte Bemærkninger ved de Endringsforslag, der ere stillede enten af et Mindretal i Udvalget eller af Medlemmer udenfor dette, da det muligvis kan fritage mig for at komme tilbage dertil senere. Det første Endringsforslag af et Mindretal i Udvalget er Nr. 25; det gaar ud paa, at Sparekassensinspektøren ikke skal vælges af Indenrigsministeren, men af samtlige Landets Sparekassbestyrelser, forsaavidt de bestyre Sparekasser, der have en Indskudssum af mindst 5,000 Kr. Jeg tror, det er et Forslag, som i praktisk Henseende ikke vil være at anbefale, og det har i theoretisk Henseende saamange Indvendinger mod sig, at det vil være umuligt at bringe det i Overensstemmelse med den Løfte, der ellers gaar igjennem Lovforslaget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Sparekassensinspektørens Formaal og Opgave er jo netop den, at føre Tilsyn med Sparekassbestyrelserne. Det synes da at være mindre konsekvent at lade dem selv vælge den Mand, der skal føre Tilsyn med deres Forretningsførelse. Det er Noget, som bliver saa meget mere indlysende, som man jo i Forslaget kun vil have ham til at fungere i et Løbsrum af 10 Aar; man kan jo saa tænke sig, at, naar en Sparekassensinspektør har været meget nidkær, kan han derved have vakt Misfornøielse og vil saa rimeligvis have god Udsigt til at blive kasseret næste Gang, hvilket ikke i og for sig synes at være ønskeligt. En Betragtning, som frembyder sig ganske af sig selv, er ogsaa den, at, naar Sparekassbestyrelserne skulde vælge deres Sparekassensinspektør, vilde det vistnok være billigt og simplest, at de selv kom til at betale ham. At Statskassen under disse Forudsætninger skulde betale ham, tror jeg, vilde være ganske urimeligt. Nu kan det vel forsvares, saaledes som Stillingen er efter det foreliggende Forslag, at Statskassen i det Hele afholder de Udgifter, der ere forbundne med denne Lov, idet det Synspunkt, hvorfra det maa forsvares, jo er det, at Tilsynet sfer paa samtlige Spareres Begne og derigjennem ogsaa paa Samfundets Begne, at altsaa i Virkeligheden Samfundet har en Interesse i, at Sparekasserne ledes saa godt som muligt. Men dersom man gaar den Vej, som dette Forslag antyder, og gjør Sparekassensinspektøren til Repræsentant for Sparekassbestyrelserne, tror jeg rigtig nok ikke, der er Mening i at lade Staten besejle denne Historie. Det er jo nemlig saa, at Sparekassensinspektørens Opgave maa være, ikke at repræsentere Sparekassbestyrelserne, men at repræsentere Sparerne lige overfor eller mod Bestyrelserne. Jeg skal endnu blot tilføje, at det dog vistnok vilde være en mindre sædvanlig Stilling for en Embedsmand, der vælges af Autoriteter som Sparekassbestyrelserne, at han skulde staa direkte under Indenrigsmini-

steren med en Kontorchefs Stilling. — Det næste Forslag, der ikke er stillet af Flertallet, er det under Nr. 28 til § 2, som er stillet af det ærede Medlem for Nørresundby (Suel). Det er maasse ikke overflødig, uagtet jeg antager, at det ærede Medlem selv vil begjære Ordet, at bemærke, at, forsaavidt det ærede Medlem ikke har deltaget i at stille Flertallets øvrige Forslag, hvorved en Del af dem vilde være bleven stillet af hele Udvalget, har jeg forstaaet ham saaledes, at det ikke er, fordi han er misfornøjet med disse Forslag; det er snarere paa Grund af en almindelig Misfornøielse med Verdens Gang end med disse enkelte Forslag, idet det ærede Medlem har været enig med os i, at de fleste af dem i og for sig kunne være ganske fornuftige. Jeg tror, at det Forslag, som her er stillet, er begrundet i en noget lignende almindelig Malcontente. Det gaar ud paa, at de Begunstigelses, der i de nævnte Lovbud ere tilføjede Sparekasserne, herefter skulle tilkomme dem, uden at det som hidtil er nødvendigt at løse Bevilling. Denne Bestemmelse er meget naturlig i Regjeringsforslaget, fordi disse Begunstigelses kunne betragtes som billigt Vederlag for de Byrder, man paalægger Sparekasserne. Men som nu Stillingen er, da man ikke paalægger Sparekasserne nogen Indskrænkning med Hensyn til deres Administration, men kun undergiver dem en Kontrol med deres Virksomhed, forekommer det mig at være mindre vel begrundet. Jeg tror, at det staa i usforligelig Strid med andre Bestemmelser i Forslaget, som, hvis dette vedtages, burde have været rettede med det Samme, navnlig § 11, der hviler paa den Forudsætning, at Ministeren kan negte disse Begunstigelses til Sparekasser, som ikke opfylde de Betingelser, som ere foreskrevne i § 11. Det maa dog synes mærkeligt, at man i § 2 tillægger alle Sparekasser disse Begunstigelses, og saa dog i § 11 nævner de Sparekasser, hvor denne Bevilling ikke skulde være overflødig. Rent formelt tror jeg, at dette Endringsforslag i Slutningen af § 2 vil komme til at se lidt underligt ud; det hører ikke hjemme der og kan ikke passe ind i hele den Tankegang, som ligger til Grund for Lovforslaget. — Et Forslag, som jeg i og for sig har megen Sympathi for, er under Nr. 40 stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) til § 11. Det har været det ærede Medlems Løfte dermed at gjøre klart, at disse Blandingsinstitutter, som ere baade Sparekasser og Banker, ikke kunne have Begunstigelses, hverken opnaa dem eller beholde dem. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, det er ogsaa Lovforslagets Mening; men naar det ærede Medlem vil have det udtrykt saaledes, at han efter Ordet „opnaa“ vil tilføje: „eller bevare“, saa tror jeg ikke, det lader sig gjøre paa den Maade. Det vil komme noget i Strid med selve Paragrafens Redaktion. Det er jo nemlig saa, at det første